

ศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) ขององค์การบริหารส่วนตำบล
อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

The Potential of Problem Solving Particulate Matter (PM2.5) of Subdistrict
Administrative Organization Amphoe Bang Kruai, Nonthaburi Province

เสาวนารด เล็กเลอสินธุ์

Saovanard Leklersindhu

อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
Curriculum Lecture of the Master of Public Administration Program Faculty Arts, Rajapruck University
E-mail: saovanard@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาระดับศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) ขององค์การบริหารส่วนตำบล 2) เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการแก้ปัญหา คุณลักษณะการแก้ปัญหา และทักษะในการปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล และ 3) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้บริหารและปฏิบัติงานจำนวน 166 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า (1) ระดับศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) โดยรวมอยู่ในระดับมาก (2) ระดับแรงจูงใจในการแก้ปัญหา คุณลักษณะการแก้ปัญหา ทักษะในการปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมอยู่ในระดับมาก และ (3) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) โดยใช้ปัจจัยสถานภาพส่วนบุคคล ระดับแรงจูงใจในการแก้ปัญหา คุณลักษณะการแก้ปัญหา และทักษะในการปฏิบัติ เป็นตัวแปรพยากรณ์ศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) พบว่า การศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่ง รายได้ แรงจูงใจในการแก้ปัญหา คุณลักษณะการแก้ปัญหา และทักษะในการปฏิบัติ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สามารถพยากรณ์ศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) ได้ร้อยละ 87 สร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนเต็ม (ศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) = .804 + .410 (ระดับการศึกษา) + .085 (ประสบการณ์ทำงาน) + .110 (ตำแหน่ง) + .610 (รายได้) + .213 (แรงจูงใจในการแก้ปัญหา) + .192 (คุณลักษณะการแก้ปัญหา) + .291 (ทักษะในการปฏิบัติ) สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $Z_{ศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว(PM2.5)} = 1.155 (Z_{ระดับการศึกษา}) + 3.882 (Z_{ประสบการณ์ทำงาน}) + 0.224 (Z_{ตำแหน่ง}) + 3.825 (Z_{รายได้}) + 0.254 (Z_{แรงจูงใจในการแก้ปัญหา}) + 0.203 (Z_{คุณลักษณะการแก้ปัญหา}) + 0.433 (Z_{ทักษะในการปฏิบัติ})$

คำสำคัญ: ศักยภาพ ฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) องค์การบริหารส่วนตำบล

Abstract

The purposes of this research were (1) to study potential of problem solving particulate matter (PM2.5) (2) to study problem solving motivation, problem solving characteristics and practical skills of sub-district administrative organization. (3) To create predictive equation for the potential of problem solving particulate matter (PM2.5) of sub district administrative organization amphoe bang kruai nonthaburi province. The sample group was 166 Manager and Operator selected through Simple Sampling. The statistical in data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation and multiple regression analysis by using the Computer

program. The results were as follows: (1) The potential of problem solving particulate matter (PM2.5) overall was at a high level (2) The problem solving motivation, problem solving characteristics and practical skills overall was at a high level (3) For the forecast multiple regression analysis using personal status factors, problem solving motivation, problem solving characteristics and practical skills as a forecast variable. Found education, work, experience, position, income, problem solving motivation, problem solving characteristics and practical skills was a factor that affects the potential of problem solving particulate matter (PM2.5) at .05 level significance. The forecast equations for potential of problem solving particulate matter (PM2.5) were 87 percent. The forecast equations were as follows: Equation of raw score $Y = .804 + 0.410(\text{education}) + 0.085(\text{experience}) + 0.110(\text{position}) + 0.610(\text{income}) + 0.213(\text{problem solving motivation}) + 0.192(\text{problem solving characteristics}) + 0.291(\text{practical skills})$ Equation of standard score $Z = 1.155(Z_{\text{education}}) + 3.882(Z_{\text{experience}}) + 0.224(Z_{\text{position}}) + 3.825(Z_{\text{income}}) + 0.254(Z_{\text{problem solving motivation}}) + 0.203(Z_{\text{problem solving characteristics}}) + 0.433(Z_{\text{practical skills}})$.

Keywords: Potential, Particulate matter (PM2.5), Sub-district administrative organization

บทนำ

มลพิษอนุภาคฝุ่นในอากาศเป็นพิษภัยที่มองไม่เห็นเนื่องจากมีขนาดเล็กที่เล็ดลอดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจ และเข้าสู่อวัยวะที่สำคัญของร่างกาย เช่น ปอด และกระแสเลือด โดยหากฝุ่นละอองขนาดเล็กที่เป็นตัวนำเชื้อโรคก็จะมีโอกาสเกิดโรคร้ายแรงมากขึ้นได้ ฝุ่นพิษ PM2.5 คือฝุ่นที่มีขนาดเล็กกว่า 1 ใน 25 ของเส้นผ่าศูนย์กลางเส้นผมมนุษย์ เป็นฝุ่นที่มีความละเอียดมากจนขนจมูกของมนุษย์ที่ทำหน้าที่กรองฝุ่นนั้นไม่สามารถกรองได้ สามารถซึมเข้าสู่กระบวนการทำงานของอวัยวะต่างๆ ของร่างกายได้อย่างง่าย เมื่อได้รับฝุ่นพิษเหล่านี้ในปริมาณที่มากและสม่ำเสมอ จะทำให้สะสมในร่างกายจำนวนมากเพิ่มโอกาสเสี่ยงให้เกิดโรคมะเร็งในอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย ตามปกติจะมีฝุ่นชนิดนี้อยู่แล้วในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งกรมควบคุมมลพิษกำหนดไว้ที่ 50 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ด้วยอนุภาคของฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กทำให้เมื่อหายใจเข้าไปจะส่งผลให้เกิดการระคายเคือง ไอ จาม หรือมีเสมหะ ฝุ่นละออง PM2.5 นี้สามารถผ่านเข้าไปจนถึงส่วนในสุดของปอดซึ่งจะมีผลกระทบต่อหลอดเลือดฝอยและถุงลมสามารถผ่านผนังถุงลมเข้าสู่เส้นเลือดฝอยและกระจายตัวไปทั่วร่างกายของเรา ส่งผลกระทบต่อสุขภาพในหลายๆ ด้าน อีกทั้งยังเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดโรคหอบหืด โรคปอดอุดกั้นเรื้อรังโรคมะเร็งปอด ภาวะหลอดเลือดแข็ง หลอดเลือดสมองตีบและหัวใจเต้นผิดจังหวะ โรคเยื่อตาอักเสบ โรคผิวหนัง โรคเกี่ยวกับทางเดินหายใจ ในระยะเวลาที่ผ่านมานโยบายของภาครัฐที่มุ่งแก้ปัญหาฝุ่นโดยพยายามลดและควบคุมการเกิดฝุ่นจากแหล่งกำเนิด โดยเฉพาะแหล่งกำเนิดที่เกิดจากการทำกิจกรรมของประชาชน ปัจจุบันกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงคมนาคม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงพลังงาน ได้จัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560-2564 โดยมีแนวทางมุ่งการจัดการแหล่งกำเนิดมลพิษ และมอบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำกับ ควบคุม ดูแล และให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเผาในพื้นที่ชุมชน (มติชนออนไลน์, 2563)

ปัญหา PM 2.5 เป็นปัญหาใกล้ตัวที่สำคัญ และปฏิเสธไม่ได้ว่าเราทุกคนก็เป็นส่วนหนึ่งของต้นเหตุ มลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้นได้อยู่ตลอดเวลาจึงเป็นสิ่งที่เราต้องเตรียมพร้อมรับมือ และปรับรูปแบบการใช้ชีวิตไปพร้อมๆ กัน สิ่งที่สำคัญคือเราต้องตระหนักว่าปัญหานี้เป็นสิ่งที่พวกเราทุกคนจำเป็นต้องให้ความร่วมมือร่วมใจในการแก้ปัญหาในระยะยาว และต้องไม่ลืมว่าทุกการกระทำของเราย่อมส่งผลต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งท้ายที่สุดแล้วก็อาจจะกลับมาทำร้ายเราได้ในอนาคต จากปัญหาฝุ่นละอองภายในพื้นที่ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีบทบาทหน้าที่ที่สำคัญในการดูแลรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การอนามัย การสาธารณสุข การจัดการการบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควัน PM 2.5 ขององค์การบริหารส่วน

ตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยข้อมูลที่ได้จะนำมาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการปัญหาฝุ่นละออง เพื่อให้หน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ที่สนใจสามารถนำไปศึกษาและขยายผลเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

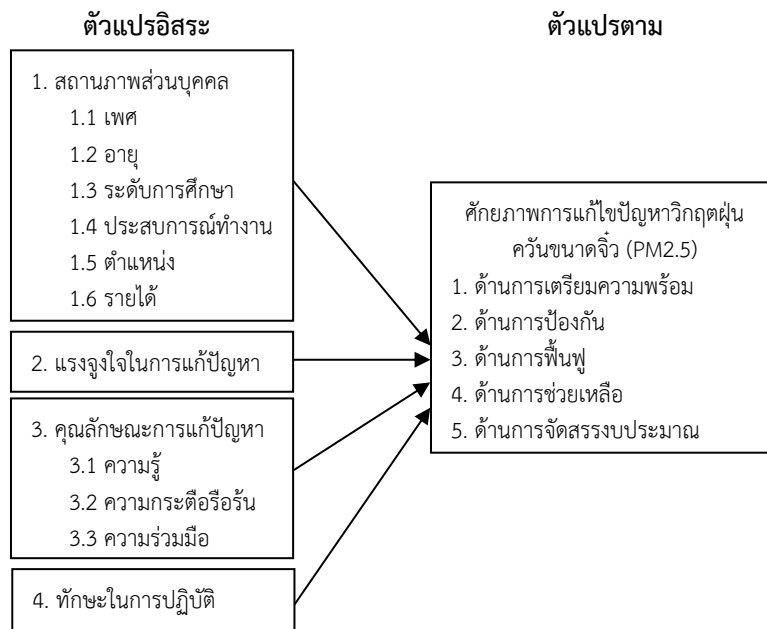
1. เพื่อศึกษาระดับศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการแก้ปัญหา คุณลักษณะ และทักษะในการปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ประโยชน์ของงานวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงระดับศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
2. ทำให้ทราบถึงระดับแรงจูงใจในการแก้ปัญหา คุณลักษณะการแก้ปัญหา และทักษะในการปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
3. ทำให้ทราบสมการพยากรณ์ศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
4. ผลที่ได้จากการวิจัยใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพ และสามารถช่วยลดปัญหาฝุ่นควันในพื้นที่ได้สำเร็จอย่างมีศักยภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นแนวทางการปฏิบัติให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ สุจิตรา ธนนันท์ (2552) อรวรรณ หลังสัน (2554) และธัญญาภรณ์ สุขวิเศษ (2553) จึงสรุปเป็นกรอบความคิดในการวิจัยดังแสดงในภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำนวน 3 อบต. คือ อบต.บางขุน อบต.บางขุนกอง และอบต.มหาสวัสดิ์ (ศูนย์การบริการข้อมูลองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนนทบุรี, 2562)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ได้แก่ อบต.บางขุน อบต.บางขุนกอง และอบต.มหาสวัสดิ์ ทั้งนี้กำหนดขนาดโดยใช้สูตรทาร์ยามาเน (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และมีความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง .05 สำหรับการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) เพื่อหาสัดส่วนที่เหมาะสมของกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนประชากรแต่ละหน่วยงาน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ได้แก่ อบต.บางขุน อบต.บางขุนกอง และอบต.มหาสวัสดิ์ ได้จากการคำนวณด้วยสูตรของทาร์ยามาเน (Yamane, 1973 หน้า 125 อ้างถึงใน เกษมสุข จันดี, 2553, หน้า 42) มีสูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดของประชากร

e แทน ขนาดความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง (กำหนดไว้ที่ 0.05)

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจึงคำนวณได้จากสูตรข้างต้น ดังนี้

$$\begin{aligned} n &= \frac{285}{1+285(.05)^2} \\ &= 166.42 \end{aligned}$$

จากการแทนค่าตามสูตรข้างต้น ทำให้ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 166 คน ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ใน อบต.บางขุน อบต.บางขุนกอง และอบต.มหาสวัสดิ์ จำนวน 166 คน รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง

องค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
	ผู้บริหาร (คน)	ผู้ปฏิบัติงาน (คน)	ผู้บริหาร (คน)	ผู้ปฏิบัติงาน (คน)
อบต.บางขุน	11	72	6	42
อบต. บางขุนกอง	4	120	2	70
อบต.มหาสวัสดิ์	10	68	6	40
รวม	25	260	14	152

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการแก้ปัญหา คุณลักษณะในการแก้ปัญหา และทักษะในการปฏิบัติ เป็นลักษณะคำถามปลายปิด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เป็นลักษณะคำถามปลายปิด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม มีขั้นตอนดังนี้

1. โดยการศึกษาจากเอกสาร บทความ ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. โดยนำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และพิจารณาความชัดเจนของภาษาที่ใช้ และปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามที่ได้เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความครอบคลุมสอดคล้องกับหัวข้อปัญหา และวัตถุประสงค์ในการศึกษาหรือไม่
4. วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ โดยทำการคำนวณหาค่า IOC (Index of Item Objective Concurrence) ซึ่งเป็นค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีเกณฑ์การยอมรับคือ ค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป สำหรับข้อคำถามที่ได้ค่า IOC ไม่ถึงเกณฑ์ต้องทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าเท่ากับ 0.67-1.00
5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด หลังจากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alfa Coefficient) ด้วยวิธีการของครอนบาค (Cronbach) โดยหลักการจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปจึงจะถือว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงใช้ได้ (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชานินประสิทธิ์, 2547 หน้า 149) ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.81
6. ดำเนินการจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์นายกององค์การบริหารส่วนตำบล 3 อบต. เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากเจ้าหน้าที่ใน อบต.
2. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับเจ้าหน้าที่ อบต. ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยใช้เวลาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้เวลาในการเก็บข้อมูลทั้งหมด 60 วัน
4. ผู้วิจัยตรวจสอบแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล
5. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและทำการวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2-3 วิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี รวมทั้งแรงจูงใจในการแก้ปัญหา คุณลักษณะในการแก้ปัญหา และทักษะในการปฏิบัติ โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviations) และคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ (Likert, 1967 อ้างถึงใน ธาณินทร์ ศิลป์จารุ, 2557 หน้า 75) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง	มีมากที่สุด
4 หมายถึง	มีมาก
3 หมายถึง	มีปานกลาง
2 หมายถึง	มีน้อย
1 หมายถึง	มีที่น้อยที่สุด

ระดับคะแนนเฉลี่ยศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี รวมทั้งแรงจูงใจในการแก้ปัญหา คุณลักษณะในการแก้ปัญหา และทักษะในการปฏิบัติ แปลผลโดยใช้เกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ตามแนวทางของเบสต์ (Best, 2001 หน้า 204) แสดงผล ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50-5.00 คะแนน ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50-4.49 คะแนน ระดับความคิดเห็นมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50-3.49 คะแนน มีระดับความคิดเห็นปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50-2.49 คะแนน ระดับความคิดเห็นน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.49 คะแนน ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 การสร้างสมการพยากรณ์ศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควัน PM2.5 ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย ใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม 1 ตัว กับตัวแปรอิสระตั้งแต่ 2 ตัวแปรขึ้นไป ซึ่งเป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบหากทราบค่าตัวแปรหนึ่งก็จะทำนายหรือพยากรณ์อีกตัวแปรหนึ่งได้ โดยสามารถเขียนให้อยู่ในรูปสมการเชิงเส้นตรงรูปแบบคะแนนดิบได้ ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2551)

$$Y=C+\beta_1X_1+\beta_2X_2+\beta_3X_3$$

สามารถแทนค่าสมการได้ดังนี้

Y หมายถึง ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

C หมายถึง ค่าคงที่ (Constant)

β หมายถึง ค่าเบต้า (Beta)

X หมายถึง ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่

1. ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Concurrence)

2. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)
3. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศ มีอายุ 25-35 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี มีตำแหน่งงานผู้ปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่มีรายได้ 15,001-20,000 บาท
 ความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการแก้ปัญหา คุณลักษณะการแก้ปัญหา และทักษะในการปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวม ด้านทักษะในการปฏิบัติสูงสุด รองลงมาแรงจูงใจในการแก้ปัญหาและคุณลักษณะการแก้ปัญหาต่ำที่สุด (ดังตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แรงจูงใจในการแก้ปัญหา คุณลักษณะการแก้ปัญหา และทักษะในการปฏิบัติ ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวม

แรงจูงใจในการแก้ปัญหา คุณลักษณะการแก้ปัญหา และทักษะในการปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น			ลำดับ
	\bar{x}	SD	แปลผล	
1. แรงจูงใจในการแก้ปัญหา	4.08	0.20	มาก	2
2. คุณลักษณะการแก้ปัญหา	4.06	0.14	มาก	3
3. ทักษะในการปฏิบัติ	4.08	0.20	มาก	1
รวม	4.06	0.14	มาก	

ความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การมีทัศนคติที่ดีในการทำงานสูงสุด รองลงมา การได้รับการยกย่องชมเชยชื่นชมยินดีในความรู้ความสามารถจากบุคคลในหน่วยงาน มีความเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถ ทักษะ และความมีระเบียบวินัย มีอุปกรณ์สำนักงานในการปฏิบัติงานครบถ้วน และเพียงพอ และการได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่ๆ และมีอำนาจในการรับผิดชอบอย่างเต็มที่ ตามลำดับ (ดังตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แรงจูงใจในการแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

แรงจูงใจในการแก้ปัญหาโดยภาพรวม	ระดับความคิดเห็น			ลำดับ
	\bar{x}	SD	แปลผล	
1. การมีทัศนคติที่ดีในการทำงาน	4.22	0.84	มาก	1
2. การได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่ๆ และมีอำนาจในการรับผิดชอบอย่างเต็มที่	4.00	0.11	มาก	5
3. มีอุปกรณ์สำนักงานในการปฏิบัติงานครบถ้วนและเพียงพอ	4.01	0.15	มาก	4
4. การได้รับการยกย่องชมเชยชื่นชมยินดีในความรู้ความสามารถจากบุคคลในหน่วยงาน	4.19	0.41	มาก	2
5. มีความเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถ ทักษะ และความมีระเบียบวินัย	4.02	0.13	มาก	3
รวม	4.08	0.20	มาก	

ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะการแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านความกระตือรือร้น รองลงมา ด้านความรู้ และด้านความร่วมมือ ตามลำดับ (ดังตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) คุณลักษณะการแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

คุณลักษณะการแก้ปัญหาโดยภาพรวม	ระดับความคิดเห็น			ลำดับ
	\bar{x}	SD	แปลผล	
1. ด้านความรู้	4.10	0.15	มาก	2
2. ด้านความกระตือรือร้น	4.15	0.13	มาก	1
3. ด้านความร่วมมือ	3.92	0.24	มาก	3
รวม	4.06	0.14	มาก	

ความคิดเห็นต่อทักษะในการปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ บุคลากรมีความสามารถและทักษะที่เหมาะสมในการทำงานมากที่สุด รองลงมา สนใจเทคโนโลยีและองค์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของตนให้ดียิ่งขึ้น มีความรู้ความชำนาญในการใช้เครื่องมือเครื่องใช้ประกอบการทำงานได้เป็นอย่างดี บุคลากรสามารถทำงานได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว รวดเร็ว ถูกต้องแม่นยำ และบุคลากรนำเอาวิชาการความรู้หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ ตามลำดับ (ดังตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทักษะในการปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ทักษะในการปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น			ลำดับ
	\bar{x}	SD	แปลผล	
1. บุคลากรมีความสามารถและทักษะที่เหมาะสมในการทำงาน	4.92	0.29	มากที่สุด	1
2. มีความรู้ความชำนาญในการใช้เครื่องมือเครื่องใช้ประกอบการทำงานได้เป็นอย่างดี	4.02	0.13	มาก	3
3. บุคลากรนำเอาวิชาการความรู้หรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่	3.70	0.51	มาก	5
4. สนใจเทคโนโลยีและองค์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของตนให้ดียิ่งขึ้น	4.05	0.21	มาก	2
5. บุคลากรสามารถทำงานได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว รวดเร็ว ถูกต้องแม่นยำ และมีความชำนาญในการปฏิบัติงาน	3.74	0.45	มาก	4
รวม	4.08	0.20	มาก	

ความคิดเห็นต่อศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดเล็ก (PM2.5) ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการป้องกัน ด้านการเตรียมพร้อม ด้านการช่วยเหลือ ด้านการฟื้นฟู และด้านการจัดสรรงบประมาณ ตามลำดับ (ดังตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย () และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควัน ขนาดจิ๋ว (PM 2.5)	ระดับความคิดเห็น			ลำดับ
	\bar{X}	SD	แปลผล	
1. ด้านการเตรียมพร้อม	4.16	0.13	มาก	2
2. ด้านการป้องกัน	4.28	0.20	มาก	1
3. ด้านการฟื้นฟู	4.01	0.12	มาก	4
4. ด้านการช่วยเหลือ	4.06	0.20	มาก	3
5. ด้านการจัดสรรงบประมาณ	3.86	0.13	มาก	5
รวม	4.07	0.13	มาก	

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ โดยใช้วิธี Enter ของศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ตัวพยากรณ์	B	SE.	Beta	t	p
ค่าคงที่ (a)	0.80	0.11		7.10	0.00*
เพศ	-8.40	0.20	.00	.00	1.00
อายุ	-0.40	0.04	-0.25	-0.95	0.34
ระดับการศึกษา	0.41	0.06	1.15	6.05	0.00*
ประสบการณ์ทำงาน	0.08	0.08	3.88	9.56	0.00*
ตำแหน่ง	0.11	0.05	0.22	2.16	0.03*
รายได้	0.61	0.07	3.82	8.56	0.00*
แรงจูงใจในการแก้ปัญหา	0.21	0.05	0.25	1.40	0.00*
คุณลักษณะการแก้ปัญหา	0.19	0.05	0.20	3.56	0.00*
ทักษะในการปฏิบัติ	0.29	0.08	0.43	3.55	0.00*
R = 0.933 R ² = 0.870 F = 362.524 p value < 0.05					

ผลการวิเคราะห์การศึกษาศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) ในองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พบว่า ตัวแปรปัจจัยด้านระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่ง รายได้ แรงจูงใจในการแก้ปัญหา คุณลักษณะการแก้ปัญหา และทักษะในการปฏิบัติ ที่รวมพยากรณ์ศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM 2.5) ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p value < 0.05) ซึ่งทั้งสองตัวแปรสามารถอธิบายการผันแปรของระดับความสำเร็จในการบริหารองค์การส่วนตำบล (อบต.) ได้ร้อยละ 87 (R² = 0.870) ดังแสดงในตารางที่ 7 โดยสามารถเขียนเป็นสมการในรูปคะแนนดิบได้ดังนี้

(ศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM 2.5) = 0.804 + 0.410(ระดับการศึกษา) + 0.085(ประสบการณ์ทำงาน) + 0.110(ตำแหน่ง) + 0.610(รายได้) + 0.213(แรงจูงใจในการแก้ปัญหา) + 0.192(คุณลักษณะการแก้ปัญหา) + 0.291(ทักษะในการปฏิบัติ)

เขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$Z_{\text{ศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM 2.5)}} = 1.15(Z_{\text{ระดับการศึกษา}}) + 3.88(Z_{\text{ประสบการณ์ทำงาน}}) + 0.22(Z_{\text{ตำแหน่ง}}) + 3.82(Z_{\text{รายได้}}) + 0.25(Z_{\text{แรงจูงใจในการแก้ปัญหา}}) + 0.20(Z_{\text{คุณลักษณะการแก้ปัญหา}}) + 0.43(Z_{\text{ทักษะในการปฏิบัติ}})$

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณในการพยากรณ์ศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ตัวพยากรณ์	B	Std. Error	beta	t-value	P value
ค่าคงที่ (a)	0.80	0.11		7.10	.00*
ระดับการศึกษา	0.41	0.06	1.15	6.05	0.00*
ประสบการณ์ทำงาน	0.08	0.08	3.88	9.56	0.00*
ตำแหน่ง	0.11	0.05	0.22	2.16	0.03*
รายได้	0.61	0.07	3.82	8.56	0.00*
แรงจูงใจในการแก้ปัญหา	0.21	0.05	0.25	1.40	0.00*
คุณลักษณะการแก้ปัญหา	0.19	0.05	0.20	3.56	0.00*
ทักษะในการปฏิบัติ	0.29	0.08	0.43	3.55	0.00*
R = 0.933 R ² = 0.870 F = 362.524 p value < 0.05					

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) ของ อบต. อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แรงจูงใจในการแก้ปัญหา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมีความคิดเห็นว่าการมีทัศนคติที่ดีในการทำงานจะทำให้ศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋วสูงขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การที่บุคลากรมีแรงจูงใจในการแก้ปัญหาที่ดีจะมีทัศนคติในทางบวกกับงานที่ทำและจะทำให้การขาดงาน การมาทำงานสาย และการลาออกจากงานมีน้อย โดยทุ่มเททั้งเวลา กำลังใจ กำลังใจ ให้กับการทำงานเพื่อให้เกิดศักยภาพในการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควัน ดังนั้นทัศนคติจึงเป็นสิ่งที่มียุทธพลต่อการกระทำของบุคลากรในองค์กร เป็นการกระตุ้นเตือนถึงปัญหาต่างๆ ขององค์กร ที่จะทำให้ศักยภาพการแก้ไขวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋วมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ซึ่งสอดคล้องกับ เซอร์เมอฮอร์น (Schermerhorn, 2000, หน้า 75) ได้อธิบายว่า บุคคลที่มีทัศนคติที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบในด้านปัญญา ด้านอารมณ์ความรู้สึก และด้านพฤติกรรม และยังสอดคล้องกับ กิบสัน (Gibson, 2000, หน้า 103) ได้อธิบายว่า ทัศนคติเป็นตัวที่ตัดสินพฤติกรรมการกระทำของบุคคลที่เป็นความรู้สึกเชิงบวกหรือเชิงลบ และเป็นสภาวะจิตใจที่จะส่งผลกระทบต่อการทำงานของบุคคลอื่น ต่อวัตถุ หรือต่อสถานการณ์ โดยทัศนคติสามารถจะเรียนรู้หรือจัดการได้โดยใช้ประสบการณ์

2. คุณลักษณะการแก้ปัญหา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมีความคิดเห็นว่างานศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋วที่ดีจะต้องสร้างความกระตือรือร้นให้เกิดขึ้นในองค์กร เพราะว่าคุณลักษณะของการแก้ปัญหาหากต้องการความสำเร็จในการทำสิ่งที่สำคัญต่างๆ สิ่งที่จะต้องมีความกระตือรือร้น ซึ่งความกระตือรือร้นเป็นความตื่นตัวและชวนขวายที่จะเรียนรู้อยู่เสมอ และยังความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ รวมทั้งการกระตุ้นจิตใจให้ผู้อื่นเกิดความรู้สึกตื่นตัวในการทำงาน ดังนั้นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคิดแก้ปัญหาของบุคลากรอาจเกิดจากการยึดติดกับการใช้วิธีการเดิมในการแก้ปัญหาจนเกิดเป็นนิสัย และการยึดติดกับหน้าที่การงานของสิ่งต่างๆ ที่คุ้นเคย สอดคล้องกับ ประพันธ์ศิริ สุเลารัจ (2556, หน้า 161) ได้อธิบายว่า การคิดแก้ปัญหาเป็นกระบวนการคิดพิจารณาไตร่ตรองอย่างพินิจพิเคราะห์สิ่งต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญของเรื่องหรือสิ่งต่างๆ ที่คอยก่อกวนและสร้างความรำคาญ สร้างความยุ่งยากสับสนและความวิตกกังวล และพยายามหาหนทางคลี่คลายสิ่งเหล่านั้นให้ปรากฏ และหาหนทางขจัดปัดเป่าสิ่งที่เป็นปัญหาก่อความรำคาญ ความวิตกกังวล ความยุ่งยากสับสนให้หมดไป

3. ทักษะในการปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมีความคิดเห็นว่างานศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋วที่ดีจะต้องฝึกอบรมให้บุคลากรมีทักษะในการทำงานที่เหมาะสม เพราะทักษะการทำงานเป็นความสามารถในการทำงานได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว ถูกต้องแม่นยำ และมีความชำนาญในการปฏิบัติจนเป็นที่น่าเชื่อถือและยอมรับ โดยการใช้เทคนิควิธีการต่างๆ ที่จะต้องนำไปใช้ในการปฏิบัติงานที่เกิดจากประสบการณ์การทำงานและการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ ประชา ต้นเสณีย์ (2553 อ้างถึงใน เสาวนารณ เล็กเลอสินธุ์, 2560, หน้า 35) ได้อธิบายว่า ทักษะในการปฏิบัติงาน

ของบุคคลในองค์กรสามารถแยกทักษะออกเป็นทักษะด้านงานอาชีพ ซึ่งจะเป็นทักษะที่ทำให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ได้ตามหน้าที่ และด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ เช่น ด้านการเงิน ด้านบุคคล ซึ่งอยู่บนพื้นฐานการศึกษาหรือการได้รับการอบรมเพิ่มเติม ส่วนทักษะความถนัดหรือความชำนาญเฉพาะ นั้นอาจเป็นความสามารถที่ทำให้บุคลากรนั้นๆ โดดเด่นกว่าคนอื่น ส่งผลให้มีผลงานที่ดีกว่าและเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้รวดเร็ว

4. ศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) ของ อบต.อำเภอบางกรวย ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน แสดงให้เห็นว่าศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋วขึ้นอยู่กับทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานใน อบต. อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ซึ่งจะประกอบด้วย

4.1 ด้านการเตรียมพร้อม เป็นการช่วยให้ชุมชนสามารถรับมือกับวิกฤติฝุ่นควันที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการศึกษาดูงานในพื้นที่ที่น่าร่องในการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว การจัดอบรมให้ความรู้กับประชาชนในการเฝ้าระวังปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋วในพื้นที่โดยให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋วในพื้นที่ มีการวางแผนและกำหนดขั้นตอนตลอดจนติดตามประเมินผลการช่วยแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว และแจ้งข่าวสารให้ทราบประชาชนทราบโดยการประกาศเสียงตามสายเป็นประจำ

4.2 ด้านการป้องกัน เป็นมาตรการการดำเนินการเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาวิกฤติฝุ่นควัน โดยการณรงค์เชิญชวนให้ประชาชนร่วมด้วยช่วยกันป้องกันปัญหาฝุ่นควันขนาดจิ๋ว การให้ความรู้กับประชาชนถึงผลกระทบของฝุ่นควันขนาดจิ๋วที่เกิดขึ้นในชุมชน อีกทั้งต้องให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนป้องกันฝุ่นควันขนาดจิ๋วในชุมชน

4.3 ด้านการฟื้นฟู เป็นมาตรการในการดำเนินการช่วยเหลือประชาชนให้กลับมามีชีวิตและสุขภาพที่ดีเหมือนเดิมหรือดีกว่าเดิม โดยการร่วมกันทำกิจกรรมที่ต้องดำเนินการหลังจากเกิดปัญหาวิกฤติฝุ่นควัน การจัดฝึกอบรมให้กับผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว ให้ความรู้ความเข้าใจและมีประสบการณ์ในการช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ที่ได้รับผลกระทบการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ประสบภัยเพื่อดำเนินกิจกรรมฟื้นฟูผู้ประสบภัยหลังจากการเกิดปัญหาฝุ่นควันขนาดจิ๋ว

4.4 ด้านการช่วยเหลือ เป็นการดำเนินการช่วยเหลือเยียวยาประชาชนที่ได้รับผลกระทบ โดยการประเมินสถานการณ์ให้ความช่วยเหลือผู้ที่ประสบปัญหาฝุ่นควันขนาดจิ๋ว และการร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการหาแนวทางช่วยเหลือผู้ที่ประสบปัญหาฝุ่นควันขนาดจิ๋ว

4.5 ด้านการจัดสรรงบประมาณ เป็นการดำเนินการจัดสรรงบประมาณไว้สำหรับการจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลและสุขภาพอนามัยของของประชาชนในชุมชน ที่รัฐบาลจัดให้โดยต้องควบคุมการเงินรายรับรายจ่ายให้ เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า ศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว (PM2.5) ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในทุกด้านอยู่ในระดับมากฉะนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้แยกเป็นรายด้าน ดังนี้

1. ด้านแรงจูงใจในการแก้ปัญหา องค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย ต้องมอบหมายให้บุคลากรได้รับผิดชอบงานใหม่ๆ และมีอำนาจในการรับผิดชอบอย่างเต็มที่ เพราะความรับผิดชอบเป็นความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่ๆ และมีอำนาจในการรับผิดชอบได้เป็นอย่างดีไม่มีการตรวจหรือควบคุมอย่างใกล้ชิด และควรมีอุปกรณ์สำนักงานในการปฏิบัติงานครบถ้วนและเพียงพอ

2. ด้านคุณลักษณะการแก้ปัญหา องค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวยต้องสนับสนุนการสร้างความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกลมเกลียวกันในจังหวัดเดียวกัน เพื่อให้งานบรรลุสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างมี

ประสิทธิภาพ เพราะความร่วมมือคือความเต็มใจของบุคลากรในองค์กรในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความสมัครใจ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความเข้าใจกันมากขึ้น และนำไปสู่การทำงานร่วมกันเพื่อประโยชน์ของทุกฝ่าย ดังนั้นการสร้างความร่วมมือที่ดีจะต้องสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นในองค์กรทั้งทางตรงและทางอ้อม สร้างแบบอย่างค่านิยมองค์กรให้เกิดพฤติกรรมทางบวกที่จะส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือในองค์กร ส่งเสริมทักษะที่จำเป็นในการทำงานให้เกิดความชำนาญในทักษะงานที่ทำ สร้างความแข็งแกร่งให้กับองค์กร สร้างวัฒนธรรมของการแบ่งปัน

3. ด้านทักษะในการปฏิบัติ องค์กรการบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวยต้องส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้นำเอาวิชาการความรู้หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ และบุคลากรจะต้องมีความสามารถและทักษะที่เหมาะสมในการทำงาน มีความรู้ความชำนาญในการใช้เครื่องมือเครื่องใช้ได้เป็นอย่างดี

4. ด้านการเตรียมความพร้อม องค์กรการบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย ต้องแจ้งข่าวสารให้ประชาชนได้ทราบโดยการประกาศเสียงตามสายเป็นประจำ และมีการวางแผนและกำหนดขั้นตอนตลอดจนติดตามประเมินผลการช่วยแก้ปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว และมีการจัดฝึกอบรมให้ความรู้กับประชาชนในการเฝ้าระวังปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋วในพื้นที่ เพราะการฝึกอบรมจะทำให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทัศนคติ และความชำนาญในการเตรียมความพร้อมเมื่อเกิดปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว

5. ด้านการป้องกัน องค์กรการบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย ต้องมีมาตรการด้านการป้องกันที่จะต้องดำเนินการก่อนที่จะเกิดเหตุฝุ่นควัน เพื่อให้วิกฤติฝุ่นควันที่เกิดขึ้นนั้นสงบโดยเร็วก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินน้อยที่สุด และจะไม่เกิดขึ้นอีกหรือถ้าหากว่าเกิดขึ้นจะสามารถรับมือได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และควรมีการณรงค์เชิญชวนให้ประชาชนร่วมด้วยช่วยกันป้องกันปัญหาฝุ่นควันขนาดจิ๋ว และให้ความรู้กับประชาชนถึงผลกระทบของฝุ่นควันขนาดจิ๋วที่เกิดขึ้นในชุมชน อีกทั้งต้องให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนป้องกันฝุ่นควันขนาดจิ๋วในชุมชน เพราะความรู้นั้นสามารถช่วยเพิ่มขีดความสามารถของบุคคลในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ตามขั้นตอนนั้นจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

6. ด้านการฟื้นฟู การฟื้นฟูเป็นการดำเนินการหลังจากเกิดปัญหาวิกฤติฝุ่นควันบรรเทาลงหรือได้ผ่านพ้นไปแล้ว เพื่อปรับสภาพการดำรงชีวิตและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนที่ประสบภัยให้กลับเข้าสู่สภาวะปกติ หรือให้ดีกว่าเดิมและปลอดภัยกว่าเดิม ดังนั้นองค์กรการบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย ต้องจัดอบรมให้กับผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาวิกฤติฝุ่นควันขนาดจิ๋ว ให้มีความรู้ความเข้าใจและมีประสบการณ์ในการช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ที่ได้รับผลกระทบ และต้องประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ประสบภัย เพื่อดำเนินกิจกรรมฟื้นฟูผู้ประสบภัยหลังจากการเกิดปัญหาฝุ่นควันขนาดจิ๋ว

7. ด้านการช่วยเหลือ องค์กรการบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวย ต้องดำเนินงานด้านการช่วยเหลือเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบตามหลักเกณฑ์ และวิธีการช่วยเหลือเยียวยาอย่างต่อเนื่อง โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางช่วยเหลือผู้ที่ประสบปัญหาฝุ่นควันขนาดจิ๋ว และรู้ขั้นตอนของแผนการช่วยเหลือผู้ที่ประสบปัญหาฝุ่นควันขนาดจิ๋วผ่านการเรียนรู้หลักสูตรการฝึกอบรมในการช่วยเหลือผู้ที่ประสบปัญหาฝุ่นควันขนาดจิ๋ว

8. ด้านการจัดสรรงบประมาณ นโยบายด้านการจัดสรรงบประมาณขององค์กรการบริหารส่วนตำบลอำเภอบางกรวยต้องมีความชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้ และงบประมาณที่รัฐบาลจัดสรรให้ต้องเพียงพอต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร อีกทั้งต้องจัดสรรงบประมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีการควบคุมการเงินของรายรับรายจ่ายอย่างชัดเจน เพราะงบประมาณเป็นการกำหนดแผนการใช้จ่ายเงินหรือประมาณรายรับรายจ่ายล่วงหน้าเพื่อควบคุมการดำเนินงาน และช่วยให้การดำเนินการสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อจำกัดของงานวิจัยนี้ เนื่องจากข้อมูลที่เก็บได้ตามแต่ละ อบต. ไม่ได้เก็บอย่างละเท่ากัน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ซึ่งถ้าหากมีการเก็บข้อมูลในวิธีอื่น อาทิเช่น ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่มอย่างละเท่ากันในแต่ละ อบต. อาจมีผลที่แตกต่างกัน

2. ควบคู่การศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติงาน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและแก้ไข ศักยภาพการแก้ไขปัญหาวิกฤตฉุกเฉินคว้นขนาดจิวได้ตรงจุดมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2551). *การวิเคราะห์สถิติ สถิติสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกษมสุข จันตะ. (2553). *สภาพปัญหาอุปสรรคและแนวทางการปรับปรุงการผลิตเลนส์แว่นตาของบริษัทโรเด็นสต็อค (ประเทศไทย) จำกัด*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2557). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อินเตอร์พรีนท์.
- ธัญญาภรณ์ สุวิเศษ. (2553). *ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างศักยภาพพนักงานขายของบริษัทซิงเกอร์ประเทศไทย จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษาพื้นที่การขายเขต 6*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขายุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ประพันธ์ศิริ สุเลารัจ. 2558. *การพัฒนาการคิด*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์หจก. 9119 เทคนิคพรีนติ้ง.
- มติชนออนไลน์. (2563). *วิกฤตฝุ่น : การเรียนรู้จากบทเรียนสู่การบริหารจัดการตามพื้นที่*. สืบค้น 20 มิถุนายน 2563, จาก https://www.matichon.co.th/article/news_1946208.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์, อัจฉรา ชำนิประสิทธิ์. (2547). *ระเบียบวิธีวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พิมพ์ดีการพิมพ์.
- ศูนย์บริการข้อมูลองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนนทบุรี. (2562). *ข้อมูลจำนวนประชากร*.
- สุจิตรา ธนานันท์. (2552). *การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ทีพีเอ็นเพรส.
- เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์. (2560). *การบริหารจัดการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดภาคกลาง*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- อรวรรณ หลั่งสัน. (2554). *ศักยภาพของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการแก้ไขปัญหาหมอกควันในอำเภอแม่จัน*. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Best, John W. (2001). *Research in Education*. New Jersey: Englewood Cliffo.
- Gibson, James L., John M. Ivancevich and James H. Donnelly. (2000). *Organization: behavior, Structure, Process*. 10th ed. Boston: McGraw-Hill.
- Schermerhorn, John R., Hunt, James G., (2000). *Organizational behavior*. 7th ed. John Wiley and Sons.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3th ed. New York: Harper and Row Publication.

RCIM
เปิดรับสมัครในพื้นที่

รับสมัครนักศึกษาใหม่
บริหารธุรกิจ - รัฐประศาสนศาสตร

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
(มหาวิทยาลัยอวรัฐ)

สาธิต
หัวหิน

ปริญญาโท
MBA & MPA

ปริญญาเอก
DBA & DPA

<http://www.rcim.in.th>

092-442-7000 (หัวหิน)
092-442-8000 (สาธิต)